

Márai Sándor: Egy polgár vallomásai, részlet

Budapest, 1940, Révai. 82-83 oldal

...Ezen a téren láttam az első osztályharcot, vagy legalább is annak valamilyen kezdetleges, öntudatlan fellobbanását: egyik vasárnap összeverekedtek a téren őgyelgő kubikusok a vállalkozó pallérral, aki lecsípett valamit munkabérükből. A rendőrök a szorongatott kabátos ember segítségére siettek. A téren őgyelgő, korzózó bakák a rendőrök ellen fordultak s a csiricsaré parasztleány-szoknyáktól és keményített fejkendőktől színes feketegubás parasztokkal és egyenruhás bakákkal megtömött tér egyik sarkában rövid idő múlva ömlött a vér, görbe bicskák és szuronyok villantak, senki sem tudta már, miért és ki ellen támad. Mintha valamilyen ős düh lobbant volna fel, melynek nincs szüksége ürügyre... A lakás erkélyéről néztük ezt a különös forradalmat, melynek a kivezényelt csendőrszázad felvonulása vetett véget; lobogó kakastollal, fehérkesztyűsen, vállukon fegyverrel és feltűzött szuronnyal, elegáns, ütemes, könnyűléptű meneteléssel közeledtek a csendőrök s mielőtt rohamvonalba fejlődhetek volna, megürült láttukra a tér. Emlékezetes délután volt ez...